

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

Tenim plena
confiança que
el Govern Aza-
ña farà justí-
cia; caigui qui
caigui.

ANY I

La Bisbal, 9 de Març de 1933

NUM. 47

EDITORIAL

López Dòriga, excomunicat

No sabem quina sagrada congregació, la que sigui, perquè en definitiva qui ho ha fet és tota la clericalia, tots els alts poders de l'Església catòlica, ha dictat l'excomunió del dean de la catedral de Granada senyor López Dòriga, diputat radical socialista a les Constituents.

El fet és nou per bé que el procediment, de tan vell, ja és rebregat.

El fet és nou perquè també és nou el tremp del senyor López Dòriga entre els homes que vesteixen sotana. El procediment és vell perquè respon en un tot als costums absolutistes dels medis confessionals, eixuts de cor i d'ànima, tancats a la comprensió i a la justícia.

En efecte; diuen de López Dòriga que ha viatjat molt, que és extraordinàriament intel·ligent. Diuen, també, que en el transcurs de la guerra Europea estigué al front, fred davant el perill sensible només a l'emoció que li encomanaven els ferits que en el camp de batalla esdevenien desferres humanes. Allà López Dòriga, n'estem segurs, no devia receptar pregàries per tota medicina. Potser algun dia va aixecar els braços en l'aire, irat contra un suposat Déu, el qual permetia, per raó d'unes lleis absurdes, que damunt el camp de batalla uns homes s'assassinessin mútuament.

Com a diputat, López Dòriga s'ha fet creditor a l'estima de tota la nació espanyola. A les Corts espanyoles va votar la llei del divorci, l'article 26 de la Constitució que disposa la separació de l'Església de l'Estat i més tard va votar la Constitució de la República, donant un exemple únic de comprensió i de procedir als Pildain, Molina Nieto i demés clergues que s'asseuen a la Cambra de diputats.

«Fes bé i no miris a qui», diu un precepte del catolicisme, que López Dòriga ho sabut interpretar sempre fidelment. Per contra, vegeu el bé que fa l'Església. Perquè un clergue és liberal se l'excomunica i no se'l castiga més perquè en el segle XX ja no és possible.

Els que prediquen el bé de l'església estant, són els que tota la vida han fet més mal que pedra seca. Si López Dòriga hagués viscut molts anys enrera, l'Església no li hauria pas respectat la vida. Avui ja seria enterrat viu, aparedat o cremat «pietosament», com es féu en tems de l'Inquisició amb tantes persones conscients i dignes com hi hagueren. Aleshores es matava a tots els que tenien idees pròpies; els sants, varons que fan vot de castedat—estúpido vot—violaven a tort i a dret, insaciablement, a centenars de donzelles i predicaven el bé, l'amor entre els homes des de la trona de les esglésies.

Més tard ja no pogueren fer això. Ja no es podia ésser criminal impunement. No mataven, doncs, però declaraven el pacte de la fam al que no anava a missa. Hem vist «gossos» que eren persones digníssimes, però que no tenien dret a la vida perquè professaven idees laiques. Hem vist treballadors que restaven sense un mós de pa per haver proclamat que no eren catòlics. Hem vist, en temps de Primo de Rivera, com s'obligava a fer exercicis espirituals i com es feien marxar pels carrers cantant coses sense solta. I prova que molts covards anaven a fer exercicis sense convicció, per por d'ésser perseguits, el fet que a la vinguda de la República fos possible veure un home amb el «ventilador» a la solapa enarborant una bandera republicana al davant d'una manifestació. Que aquell home podia ésser un toca campanes? Evidentment. Però la persecució, la brutalitat catòlica, n'ha fet ablinciar moltes d'esquenes!

Ara tot allò que no és francament catòlic es titlla de sectari. Sobtadament tot l'element dretà s'ha sentit atret per un concepte i el branden a cada pas com una medicina màgica ¡Llibertat! clamen ¡Cal ésser liberal! De cop i volta han descobert que al món hi havia una cosa anomenada liberalisme i se l'han posada al cap com una obsessió. És tota una descoberta això del liberalisme, per la clericalia. Precisament ara que de vell ja no es pot tenir, ara és quan ells el descobreixen de nom. Solament de nom. De fet el desconexaran tota la vida el liberalisme, l'ignoraran perquè són incapaces d'observar-lo.

Potser l'arribaran a predicar. És el seu fort, això de les prediques. Predicant ningú es compromet a res i en canvi moltes vegades s'arriba a comprometre als altres.

Fes el que jo dic...

López Dòriga ens en podria dir alguna cosa del liberalisme i dels procediments de certs medis. En la seva excomunió el liberalisme hi rubleix. S'ha fet, estrictament, justícia catòlica.

Si nosaltres poguéssim li diríem al diputat radical socialista: No us dolguin els companys que perdeu. En la vostra condició d'home civil en trobareu de millors, potser d'iguals, però de pitjors no se'n coneixen.

Vetlem pel compliment de les lleis laiques

Ha arribat fins nosaltres la notícia d'haver dictat, el Govern de la República, les ordres oportunes perquè siguin trets de les vies públiques els símbols religiosos.

Suposem que els senyors regidors de la nostra ciutat, deuen tenir coneixement de dites ordres, i que degut a les moltes ocupacions que tenen no els hi ha estat possible de fer-les complir.

Considerant però, que de no dir-se res aquestes ordres quedarien oblidades sense posar-se a la pràctica, és per això que nosaltres interpretant el desig de nombrosos ciutadans bisbalencs d'arrelada convicció laica, preguem als senyors regidors en general i especialment a la Comissió de Foment, vetllin per el compliment de les ordres laiques del Govern de la República, fent retirar les imatges existents en diverses capelletes als carrers Diputat Caimó, Pella i Forgas, Prat Roquer Volta de Montserrat i Call cantonada al carrer de Serra Germans; imatges que seran més o menys valuoses des del punt de vista artístic, però que no deixen d'ésser l'estigma d'una època odiosa en la qual l'home no podia fer lliure us de la seva consciència, mediatitzada per falsos convencionalismes.

Es ja hora de que quedin definitivament reclosos a la llar o a les esglésies aquestes figures, símbols de fé que estan a la via pública com un insult d'aquell fanatisme supersticios i ignorant que imposava una religió forçada a homes que no volien creure-la perquè llurs conviccions els portaven a rebutjar-la per falsa i crudel, negadora de tot sentiment racional i enfosquidora de l'intel·ligència.

No ens vinguin els catòlics a titllar de poc liberals, en nom d'una Llibertat que ells mai han sentit, que sempre han perseguit; recordin totes les lluites que han sostingut per evitar el triomf de l'esperit humà dolorós per gaudir plenament el goig de sentir-se lliure integrament i que fugia de l'esclavatge dels iconòlatres. Deixem per els indígenes africans o asiàtics l'ús de tota mena de ninots, de la diversitat d'ícons

i amulets, figures i figuretes de tota mena i colors; deixem-lo per a ells ja que llur intel·ligència és tan migrada que no comprenen la Divinitat si no està representada per alguna imatge per grollera que sigui.

Nosaltres, europeus del segle XXe, no tenim necessitat de tanta farsa. A Déu s'el ret homenatge amb les eines del Treball a la mà, laborant per el progrés material i espiritual d'aquesta Terra, que no és un paradís precisament per els fanatismes religiosos que en comptes d'agermanar la humanitat l'ha dividit, fent que encara avui sigui l'home, llop de l'home.

Avui però el poble ja es desperta, lluitant contra els prejudicis, i preparant el terreny per l'adveniment de la nova Llum que ja s'albira a l'horitzó.

J. ARQUEROS ARQUEROS.

Llum i tenebres

La ciutat, no dorm sota el mantell negre de la nit. Sembla com si volgués aturdir-se amb el brogit—oh, paradoxa!—del silenci. Sovint la quietud del silenci ha despertat, del seu sopor, l'ànima. El silenci és la pinzellada barroera i discordant que un pintor boig es complagués, en un excés d'inspiració, a afegir en el quadre mestre de la ciutat ajeguda sota la nit.

Els estels parpellegen orgullosament. Es mofen dels retols lluminosos que, amb pretensions d'estel, els han fet empal·lidir unes hores.

Fa fred. Un vent gelat, campa lliurement pels carrers, i atravesant l'abric fa sentir la seva manyaga a flor de pell. El còs es remou en una lleu esgarrifança. Enyora la tebior del llit.

—Una caritat, germans....

I el braç, nu, s'allarga.... La veu és més freda que el vent. El vent arriba a flor de pell. La veu ens glaça l'ànima. El braç, nu, — de vell o d'infant, tant se-vall!—s'allarga i.... res.

El cel és blau, estrellat. Els ulls se'ns hi claven com un reneç. El braç, nu, implorant, té lluissors estranyes en la fosca.

El pintor boig s'ha espantat de la seva obra. Ha omplenat de tons clars, el quadre. El colorit té quelcom de sinistre.

Música, fressa de rialles. Alegria. Una alegria emmatllada, trista,

com els ulls d'aquella colombine que darrera la careta ens espia, inquisidors, esperant un lleuger i expressiu moviment de cap.

Les disfresses roden sota un devasall de llum i serpentina, xisclen, riuen.....riuen..... Cal riure. Cal divertir se.

Sentim la pressió suau d'una mà al genoll. És un pierrot.

—Voleu beure?

Tanquem els ulls amb repugnància. El soroll infernal del jazz ens arrossega.....

El pintor boig, ha abandonat el pinzell. El cansanci l'ha vençut. No ha acabat el quadro....

Entre la impertinència dels ballables americans i la pluja de paperets i serpentina, s'hi veu un braç, allargant-se, ondulant, en la negror de la nit. Només es troba quietud i aquell ventet gelat que, campant lliurement, travessa l'abric i fa sentir la seva manyaga a flor de pell.

D.

Opinions i Comentaris

Democràcia i dictadura

Suara, es plantejava a les Corts Republicanes el debat polític. Lerroux en un bell discurs de forma, però pobríssim de fons, anunciava l'oposició tenaç als projectes del Govern. Mes, Manuel Azaña, gran intel·lectual i gran polític, alhora, desvirtuava per complert els atacs dels enemics. Restaven en suspens, aquest grup d'elements, disposats sempre a sacrificar-se per la pàtria,—segons pròpia confessió,—ocupant direccions generals, sotssecretaries i tot un seguit de càrrecs ben retribuïts i a poguer ésser, extraordinàriament descansats Però, l'estómac és un òrgan del cós que tant se l'hi en dona que les coses vagin per bon camí, com per viaranys catastròfics i per aquesta causa naturalíssima, la pugna continuà.

Primer una obstrucció, que fracassà, i més tard uns morts, pobres camperols andalusos, enganyats amb idilis irrealitzables, uns cadàvers ensangranats, han servit de cavall fort, després de dos mesos de succeït el fet, per plantejar la batalla. Batalla de democràcia i esquerrisme o de dictadura i, per tant, reaccionarisme. Ni amb el debat polític, ni amb obstrucció inqualificable al projecte de carretera d'Alacant, fent restar indefinidament uns obrers sense feina, ni amb el vot de censura hom ha pogut res contra el Govern Azaña. Ni el Sr. Lerroux, secundat pels pallassos com Royo

Vilanova, els savis dels que hom anomena Flac Servei de la República, ni aquests que es diuen federals i que paròdiën imbecilment el bel programa pimargallià, ni els demagogs de les extremes dretes i esquerra, que invariablement sempre es posen en contacte, han pogut foragitar del Poder Azaña i els homes que el segueixen. El dilema era clar i per damunt de tot, evident, evidentíssim. O anàvem al fracàs de la Democràcia o triomfava una Dictadura.

Hem dit fracàs de la democràcia i triomf de la Dictadura. És cert, ho sostenim i ens explicarem. Triomfant el Sr. Lerroux i companyia, suposava triomfar el despotisme dictatorial, fer reviure els «pinxos» i perdona-vides d'altres èpoques. Sinó fixem-nos amb l'exemple d'aquest darrer mes. Primer amenaces ridícules curulles d'histerisme d'oposició, després vingué aquella famosa i catastròfica obstrucció al projecte de carreteres d'Alacant i finalment: l'anomenat vot de censura. Tot això predicat amb pedanteria ridícula, amb aires d'imposició, amb gestos que ací a Catalunya, donem un qualificatiu just i adequat. El triomf de l'oposició sistemàtica, suposava la desfeta més absoluta del sistema parlamentari i fracassant aquest, fracassava la Democràcia que representen els diputats que dimanen del poble. Triomfant el vot de censura triomfava la desautorització a una política liberal, per entrar-ne a una altra fonamentada en una Dictadura. Evidentment, això no podia ésser de cap de les maneres i com és natural no ha estat.

El poble d'Ibèria, prou bé sap que són les Dictadures, prou bé es recorda d'aquell embriac professional que fou el dictador de Xerez, que ens menà a la catàstrofe econòmica més espantosa, que oprimí el poble i vexà indignament davant dels seus representants, dels seus cabdills i literats, perseguint-los com si es tractessin de feres perilloses. I ara, passaria el mateix. Mentre hom aniria tirant de çó que anomenem la rifeta, amb banquets i festes i actes pomposos, per estar més segur en el càrrec i continuar disfrutant a espatlles del poble, es faria perseguir acaloradament als enemics i adversaris polítics. Pobre Espanya, cas d'haver triomfat el vot de censura.

Jorns de dolor haguessin vingut, dies de penes i sang haguéssim presenciats. Un sol exemple; el de casa nostra: Catalunya. Però, no, Lerroux, Gil Robles, Balbotín, Royo Vilanova, Maura tot aquest cok-tail agre i passat, ha anat al fracàs, al fracàs més espantós, al fracàs que forçosament hauria de caure.

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Avinguda de la República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

La democràcia representada a Catalunya per Francesc Macià, i a les terres de més enllà de la ribera de l'Ebre, per Manuel Azaña, fa via amunt. La República va consolidant-se definitivament, és impossible enderrocar-la. Ara cal, tal com digué suara Miquel Santaló, una actuació marcadament esquerrista a la República, responent als postulats que presidiren llur adveniment. Sense eufemismes, exemples de contemplacions, mancats de mirament, ara és l'horç culminant, magnífica, propicia, de la revolució.

Democràcia o Dictadura. El Parlament, suprem representant del poble ha dit la seva paraula, justa, concisa. Repetim que ara cal fer tasca activa, caigui qui caigui, passi el que passi, i succeïxi el que succeïxi. L'esprit liberal, però vertaderament liberal de la República, s'ha de afermar. Les multituds continuen al seu costat, confien en la seva obra. Estem segurs que no es defraudaran. La vertadera democràcia, és quelcom massa sagrat i gran per poder ésser un simple joc de belles paraules; es més, molt més; la vertadera democràcia significa treballar activament amb modèstia i energia, amb interès i honradesa.....

EMILI VIGO VERDAGUER

Conferència de Víctor Colomer

Tal com anunciarem en la nostra passada edició, dissabte dia 4, el militant del B. O. C., Sr. Víctor Colomer, donà la seva anunciada conferència.

Començà llur peroració dirigint fortíssims atacs al Partit Radical i al Sr. Lerroux, on,—digué—, sols poden conviure-hi els que durant els temps d'Arlegui i Martínez Anido es dedicaven a assassinar obrers d'una faissó criminal i canallesca, i en canvi, els vertaders republicans deuen emigrar d'aquest agrupament.

Deseprés tractà del problema de la terra, diguent, que els fets de Casas Viejas són deguts a la benignitat de la Reforma Agrària, que al seu entendre poc aclareix el problema de la terra espanyol, i que ha fet rebrollar el caciquisme, vellós

i nefast, disfressats ahir de monàrquics, ja en forma de progressistes, liberals, conservadors; adictes a la política de Primo de Rivera i, avui, convertits en republicans que militen a les fileres del Partit Radical. La Reforma Agrària, havia d'ésser a l'entendre de l'orador, inspirada en postulats més netament esquerrans. Parlant de l'actual crisi industrial espanyola, n'inculpà a les Ordres religioses, que fuetjà durament, de gut a que d'elles en sortiren els comerciants i polítics d'aquella trista Espanya monàrquica, i que foren educats en uns límits estrets i retardadíssims, que no infundien en llurs alumnes, la vertadera essència de l'economia i el negoci.

El conferenciant advocà per l'unió de tots els partits espanyols de classe amb els autènticament republicans, per anar primer a la vertadera revolució democràtica, i després, progressivament, a la revolució social. Digué que el B. O. C., no és enemic de la República, i que sempre la defensarà contra els atacs de les dretes, però el que vol és que vagi per viaranys francament esquerrans, i això s'aconseguirà amb l'unió de les forces més amunt exposades.

Parlant del perill d'una futura guerra, digué que cal que les joventuts es capacitin. Són molt belles les diversions, i comprensibles; és esplèndid el ball i molt lògic en la joventut—afegí—però cal que us capaciteu, educant-vos, i que si un dia arribés una guerra devastadora i crudel, optessiu per la solució pacífica i enèrgica de l'humanisme més estricte i gran. Fou molt aplaudit. La concurrència, escassejà.

Carles Casademunt Odontòleg

CONSULTA—Divendres: de 10 a 3.

PLAÇA CONSTITUCIÓ, 7

Xampany Glacier

FLECA
RODÀ

ESMERADA ELABORACIÓ
DE TOTA CLASSE DE PA.
PA INTEGRAL

Les delicioses

Coques de greixons «RODÀ»

A 1 i a 1'50 ptes. — Mides extraordinàries per encàrrecs.

40%

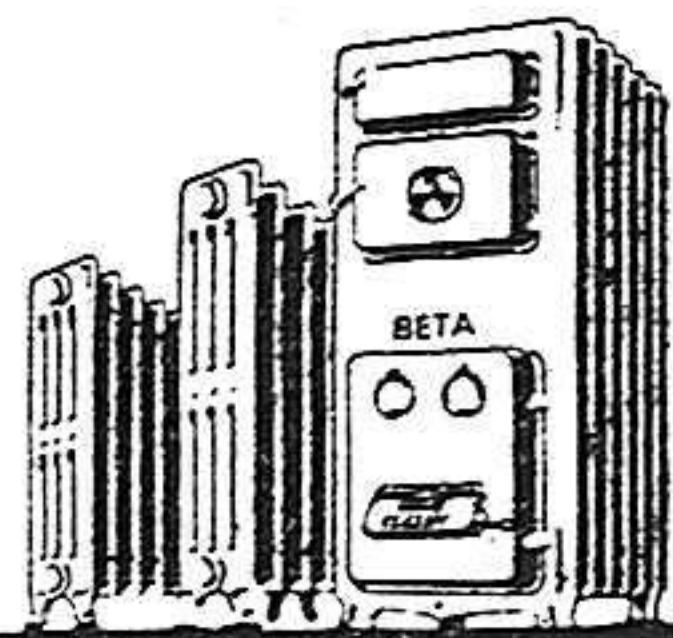
DE ECONOMIA

i la garantia d'un funcionament perfecte durant molts anys, testimoniats per milers de referències de tota Espanya, vos ofereix la calefacció

IDEAL CLASSIC

DEMANEU FASCICLES GRATUITS A

ANICET TERRADELLES
Diputat Caimó 3 — LA BISBAL
PRESSUPOSTOS GRATIS

NOVES

Diumenge passat al matí, en el Passeig de Marimón Asprer tingué lloc el concurs cavallí que els Serveis de Ramaderia de la Generalitat de Catalunya organitzà en la nostra ciutat.

El passeig durant tot el matí es veié animadíssim, demostrant-se el gran interès que els ciutadans senten per l'obra de foment que la Generalitat porta a cap.

En quant a bestiar, hi hagué una nombrosa aflluència si bé de primer antuvi en foren retirats molts animals a indicació del jurat puix que no reunien qualitats pel concurs.

Abans de fer-se públic el veredicte el cap de Serveis de Ramaderia de la Generalitat Sr. E. Simó pronuncià un admirable discurs, regreçant al poble bisbalenc l'escalf que amb la seva presència havia portat a l'acte, cosa que contribueix a estimular a que cada dia l'obra de millora cavallar a la nostra terra obtingui més èxit.

Exposà també l'orador la deficient qualitat del bestiar que assistí al concurs. El motiu d'aquesta deficiència—diu el Sr. Simó—es deu més que res a la descarada parcialitat dels jurats en temps de la dictadura. Els ramaders escarmentats pels fells arbitraris havien perdut la confiança d'aquests concursos.

Avui nosaltres—diu el Sr. Simó—venim a atorgar el premi al millor, prescindint de cap mirament particular.

L'orador fou molt aplaudit així com el jurat quan féu públic el veredicte el resultat del qual es el que segueix:

Sementers: El n.º 25 propietat

del Sr. Jacomet de Fontanilles, amb 1 500 ptes. (el primer premi de 2000 ptes: no fou atorgat a ningú per creure el jurat que no hi havia cap sementer prou competent).

Eugues; foren premiades amb 400 ptes.; el n.º 1 d'en Ramon Cateura de Ullastret, el n.º 5 d'en Joan Vilallonga de Cruïlles, el n.º 6 d'en Salvador Molines de Torrent, el n.º 9 d'en Pere Figarola de Pals, el n.º 10 d'en Joan Martinell de Parlabà, el n.º 12 d'en Josep Planas de Serra de Daró, el n.º 14 d'en Gonçal Roig de Peratallada, el n.º 18 d'en Salvador Jacomet, el n.º 20 d'en Jaume Calabans de Gualta, i el n.º 21 d'en Josep Puig de Vilopriu.

El jurat el composaven els Srs., Eduard Simó, Narcís Coris i Joaquim Ramió acompanyats pels Srs. Martí Rossell Vilar diputat a la Generalitat, el batlle de nostra ciutat Pere Lloberas i el Sr. J. Condom veterinari del radi de La Bisbal

Sembla ja cosa certa que el 29 del mes en curs el Dr. J. A. Trabal donarà una conferència a l'Ateneu Pi i Margall. El Dr. Trabal ja estigué en una altra ocasió a La Bisbal i la seva dissertació merescuè generalment elogis.

La delegada en aquesta localitat de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, ha procedit a la renovació de la Junta, la qual ha quedat constituïda tal com segeix: President, Sr. Josep Rovira; Secretari, Sr. Joan Ginesta; Sots secretari, Sr. Josep Reinal; Tresorer, Sr. Josep Sagrera; Vocals, Sr. Rosend Vigo, Sr. Albert Matarrodona, Sr. Tomàs Verdagner i Sr. Valentí Coll.

Moviment demogràfic dels mesos de Gener i Febrer darrers.

Matrimonis: Joan Coll Pallach amb Maria del Carme Romaguera Sais, Carles Coromines Macau amb Pura Anguera Alabau.

Naixements: Carme Gironés Castellà, Carles Coll Suñé, Josep Vinar-dell Sureda, Maria Màs Brugés, Martí Figueres Planellas, Josefa Figueres Valls, Francisco Xavier Serra Teixidó, Joan Colomé Terradas, Ramón Ponsatí Camps, Joaquim Visellach Miquela.

Defuncions: Joan Cabarrocas Cantalosella, Sadurní Farriol Bou, Bartomeu Martí Lloveras, Margarida Colls Bosch, Joaquim Font Dalmau, Sebastià Puignau Gich, Carme Codolà Forest, Maria Espinàs Solés, Maria Viñas Bofill, Josep Bona Coll, Maria Bonafons Viola, Josep Albertí Callicó, Dolores Ginart Màs, Maria Valldolit Baiert, Julià Iborra Perejoan, Ramón Galí Bianchi, Miquel Rosdevall Puigdelacreu, Maria Salvadó Vancells, Rosa Nadal Domingo, Ramón Cluet Codina, Antoni Croses Munné, Pere Vilà Janoher i Josefa Figueres Valls.

Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les comarques gironines

SERVEIS PRESTATS EN EL MES DE FEBRER DE 1933

Malalts que han passat pel Dispensari, 489; malalts visitats per primera vegada, 54.

DETALLS DELS TREBALLS

Vi ítes, 263; Radioscòpies, 38; Radioscòpies, 1; Neumotòrax, 14; Injeccions, 224; Tractaments amb sanocrisina, 31; idem amb tiorolfats, 67; Tractaments, 336.

Medicaments entrègats (a part d'injectables):

Específics farmacèutics 91 a 61 malalts.

SERVEI DE VACUNACIÓ ANTITUBERCULOSA AMB LA VACUNA « CALMETTE GUÉRIN »

Vacunacions fetes en el mes de febrer

Nadons vacunats a la Capital i revacunats, 28; Idem vacunats en els pobles de les Comarques Gironines i revacunats, 118. Total 146.

La vacuna B. C. G. s'envia gratuïtament, franca de ports a tots aquells que la sollicitin d'acord amb la senyora llevadora o metge. La vacuna s'administra a l'infant per la boca i dintre els deu dies després del naixement.

Avis als subscriptors forans:

Havent-hi senyors subscriptors sumament endarrerits en el pagament de l'import de subscripció, fem avinent que tots aquells que dintre vuit dies no hagin tramès la quantitat del seu deute, deixaran de rebre CIUTADANIA.

Fémina opina

Avui comencem a donar als nostres lectors dues entrevistes d'una sèrie que irem publicant en nombres successius. Entrevistes en les quals parlarem l'element femení bisbalenc, ja que en vigílies de les primeres eleccions en les quals serà un fet el vot femení, creiem d'interès conèixer el pensament polític de les dones bisbalenques.

La Srta. Angelina Colomer, ens diu...

De bon principi la nostre interlocutora, semblava que evadia l'entrevista. Però, poc ha durat aquesta resistència, i hom ha respost les nostres preguntes de la manera que podrà veure el que llegeixi aquestes ratlles:

—Creieu encertat l'haver concedit el vot a la dona?

—Francament, no; crec que és un greu error.

—Per què? hem indicat.

—Doncs, perquè la dona no estrova en el suficient grau de cultura política, que hauria de posseir per exercir dignament llurs drets i deures.

—Quin és el partit que més us simpatitza?

—Ja no cal dir-ho; l'Esquerra Republicana de Catalunya.

—I el polític que mereix la vostra adhesió?

—Francesc Macià.

—Canviant de tema, us agrada la lectura? preguntem.

—Sí però he llegit escassament. La majoria són llibres catalans de renomats autors.

—Quin ha estat doncs el llibre que més us ha agradat?

—«Jordi Fraguinals», novel·la de Pous i Pagès.

Fins ací ha arribat el nostre interview. Ens sembla que molts lectors estaran d'acord amb el que ens ha dit la Srta. Colomer.

...I la Srta. Dolores Martí

Estimo molt l'honra de que m'han fet objecte al posar els ulls en mí que sols sóc digne de passar desapercbeuda. Jo crec que trobarien a La Bisbal senyoretetes que podrien contestar-los hi molt millor que jo amb la cultura que poseixen; de totes maneres no puc més que correspondre a la seva gentilesa exposant el meu pobre parer.

—Què opina de la política?

—Permeti'm que els contesti amb aquestes paraules; sóc una admiradora del federalisme d'en Pi i Margall.

—Sobre el vot femení?

—Sí la dona sap fer-ne bon us pot ésser una arma per la seva emancipació.

—Afició litarària?

—Molta, més les ocupacions no em deixen gaires hores d'esbarjo. Em plau molt la poesia.

—Quines obres llegeix amb preferència?

—Amb preferència, obres humanes com més avançades de la vida mellor.

—La influència de la religió damunt la dona la considera nociva o beneficiosa?

—Sí la dona es culta i comprensiva la considero nula.

CATALÀ!

Demana arreu el PAPER DE FUMAR

MANELIC

I PROTEGIRAS L'INDÚSTRIA CATALANA.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal, trimestre . . . 2'50 ptes.
Fora, trimestre . . . 3'00 »
Estranger, trimestre . . . 4'00 »

PER A ANUNCIS
DEMANI'S TARIFA

CIVITADANIA

Radacció i Administració

Avinguda de la República 17
entressol

IMPREMTA

Carrer de Pi i Margall, núm. 20

AJUNTAMENT

Sessió del dia 2 d'aquest mes, de 2^a. Convocatòria.

Assisteixen tots els regidors a excepció dels que componen la minoria Catòlica.

S'aprova l'acta de l'anterior.

Es dona compte de l'Estat Comparatiu de la recaptació d'arbitris del mes de febrer, en comparació al de 1932, amb un resultat en més de pessetes 1.123'81.

S'aprova una relació de comptes de particulars que ascendeixen a 3.264'80 ptes.

També s'aprova l'expedient de crèdit de 39 mil ptes, del superàvit de l'any passat, que ha estat el temps reglamentari exposat al públic, en el qual no s'ha fet cap mena d'objecció.

Es dona compte d'un dictàmen de la Comissió de Foment en el qual es desestima una sol·licitud de l'industrial Sr. Josep Vila Xuclà, que reclamava els drets de la «mina vella», referent a que se li reconegué aquella propietat per haver-la comprada a l'Ajuntament.

L'Alcalde senyor Lloberas assabenta al Consistori que va disposar fossin plantats uns arbres nomenats baladres, en mig d'arbre i arbre del Passeig. Diu que no va tenir temps d'assabentar ho a la Corporació car ell havia cregut que els hi serien lliurats més endavant, per quina raó i abans que es fessin mal-bé, donà ordre de plantar-los.

El regidor Sr. Carré no està conforme amb lo exposat per la Presidència, doncs veu en això una desconsideració als demés regidors, cosa que no és—diu—la primera vegada que es produeix aquesta manca de cortesia.

Prega a la Presidència s'obstinï d'aquí endavant d'excedir-se en atribucions pròpies d'acords consistorials. Considera malgrat ésser profa en meteries de caràcter artístic, que l'arbrat del passeig es suficient per a l'ornamentació de la nostra via.

També objecta que no s'hi podran inquirir les parades de firetaires que acudeixen els dies de la Festa Major.

La Presidència diu al Sr. Carré que li faci esment d'un sol cas en el qual s'hagi excedit i de quina obra hagi disposat la seva realització i que no hagi recaigut acord Consistorial.

El Sr. Carré li contesta que en aquest moment la memòria li falla però que li recordarà un altre moment.

El Sr. Lloberes dona amplies explicacions sobre aquest afer.

Insisteix novament el Sr. Carré, al qual no han convençut els arguments exposats per la Presidència.

Com sigui que el Sr. Lloberas hagi insinuat que les parades de firetaires enlletgeixen el passeig, el Sr. Carré fa retret de que en dies de fires i festes en importantants poblacions que anomena, s'els asenyalen els llocs més cèntrics i vistosos per a la instal·lació de parades.

El Regidor Sr. Llenas està de conformitat amb el Sr. Carré, dient que aquelles plantes, amb seguretat eren destinades a l'embelliment del Cementiri.

A propòsit del que acaba de manifestar el Sr. Llenas, la presidència li fa retret que aquella Comissió obra en completa autonomia pel que fa referència a les obres d'aquell departament.

El Sr. Tarrés manifesta troba molt estètica la plantació de baladres al Passeig.

El Sr. Carré insisteix en que una votació resoldrà aquest assumpte, procedint-se a votar nominalment per si estan bé o no les noves plantes al passeig, i la minoria federal vota que no. Els catalanistes voten que sí. Com que resulta un empat a quatre vots, per primera vegada la presidència fa ús del vot de Calitat a favor dels catalanistes.

La presidència assabenta al Consistori de les gestions fetes amb el president de l'Ateneu Pi i Margall per a que cedís la Cobla per a les sardanes a les tardes durant el Carnaval, com també les realitzades prop del duenyó del Saló de Les Delícies i «Escut Emporità», anant a càrrec de l'Ajuntament una tercera part de les despeses. Aprovat.

La mateixa presidència dona compte del perquè encara no s'han començat els treballs de defensa del Daró. Així mateix ha solucionat satisfactòriament la qüestió econòmica per a quan es comencin les obres.

El Sr. Carré, ocupant-se d'aquest assumpte diu que tots els regidors caldria que s'inhibissin de llogar obrers a l'objecte d'evitar perjudicis d'un caire moral.

Diu que a ell se n'hi han apropiat alguns i els hi manifestà que ja hi ha un encarregat per llogar treballadors que dessitgin ésser ocupats en les obres de defensa del Daró.

Les raons del Sr. Carré son tinguendes en compte i es pren l'acord en aquest sentit.

El segon tinent d'Alcalde Sr. Llenas és designat per a presidir la subhasta que tindrà lloc el vinent dimarts dia 7 per a la construcció de les voreres a la finca de l'Ajuntament en l'Avinguda de Prat de la Riba.

Aquest mateix regidor, i en virtut de les obres d'embelliment que van a practicar-se en aquesta via per a completar l'obra, proposa que s'obligi a col·locar les voravies en les

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR Avinguda de la República LA BISBAL
Empresa IMPORTACIONS CINEMATOGRAFQUES

DISSABTE NIT DIUMENGE TARDA I NIT
IMPORTANTISSIM I SENSACIONAL PROGRAMA

FORMIDABLE ESTRENA de la gran *Dialogada en espanyol* de les superproduccions
"Paramount"

Remordimiento

Creació de LIONEL BARRYMORE i NANCY CARROL
GRAN ÈXIT

Notabilíssims fills completaran en aquest monumental Programa

respectives façanes. Passa a la Comissió de Foment per que informi respecte al particular.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del dia 7

De primera convocatòria. Hi assisteixen tots els Consellers excepte els Sr. Prim i Canada. Llegida, aprovada i signada l'acte de l'anterior s'entra al

DESPATX OFICIAL

i es dona compte de la celebració de les subhastes per les construccions de les voravies de l'horta de l'Hospital i de cent metres de paret i ballustrada del Passeig. La primera a la qual hi han pres part quatre concursants, ha estat adjudicada al Sr. Plaja, per 2.963 ptes. i la segona a la Societat d'Obres i Construccions, per 12.400 pessetes.

S'aprova un dictàmen de les Comissions de Foment i Finances, referent a la construcció de voreres del carrer de Prat de la Riba, en el qual es proposa que s'imposi als propietaris l'obligació de contribuir personalment a llur cost i senyala per construir-les el proper mes d'octubre.

S'acorda adquirir un retrat del President de la República, per col·locar en el Saló de Comissions.

PRECS I PREGUNTES

El Sr. Sala, relata les gestions que ha realitzat amb el representant de l'Energia a La Bisbal, sobre l'enllumenat del carrer de l'Indústria, i demana si el consistori està conforme amb llur gestió, la qual és aprovada unanimitat.

El Sr. Ponjoan es queixa del lamentable estat de les carreteres que passen per La Bisbal, especialment la de Palamós a Girona, contestant-li el Sr. Tarrés, que fa alguns dies que s'està procedint a l'arrencament d'aquesta última.

El Sr. Carré, demana que es treguin uns pilons de runa existents al carrer de Coll i Vehí, per ésser un perill pels infants que concorren a les Escoles. Se l'atendrà.

El Sr. Canta diu que ara la Comissió de Cementiris, serà incumbència de l'Ajuntament i que per tant ha acabat llur gestió, car ara l'administració anirà a càrrec de comptaduria. Relata la tasca realitzada, i finalment, demana que es serveixin rellevar-lo del càrrec.

La Presidència, fa present l'agraïment del Consistori a la tasca de la Comissió de Cementiris. Fa una suggerència remarcant la necessitat de que s'arrangés una cornisa de rajoles de ceràmica per trobar-se en un lamentable estat, i li contesta el Sr. Llenas, diguent-li, que si no han portat a terme aquesta obra, fou perquè creien que llur cost era molt gran.

Els Srs. Tarrés i Ponjoan, fan uns precis referents a uns arbres del carrer de Coll i Vehí i Plaça del Pintor Mercader.

El Sr. Figueres, demana que es col·loqui un llum a una cantonada del carrer d'Ignasi Iglésies, i el Sr. Lloberes també proposa que se'n instal·li un altre a la Plaça del Pintor Mercader.

Seguidament s'aixeca la sessió.

Cine Mundial

Pel diumenge tarda i nit

**Seleccióssims
programes de
pel·lícules
sonores**